

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **V. M.**, proti žalovanému: **Státní pozemkový úřad**, se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) E.G.D, a.s., se sídlem Lidická 1873/36, Brno, II) L. Z., zast. JUDr. Pavlem Liškou, advokátem, se sídlem Krupská 4/1741, Praha, III) obec Vyklantice, se sídlem Staré Vyklantice 24, IV) L. F., V) M. H., VI) Lesy České republiky, s.p., Krajské ředitelství Jihlava, se sídlem Lidická kolonie 4925/39, Jihlava, VII) J. M., proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2018, č. j. SPU 060961/2018, sp. zn. 2RP2204/2018-202001, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 10. 2020, č. j. 29 A 153/2018 – 176,

t a k t o :

- I.** Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad pro Kraj Vysočina, pobočka Pelhřimov (dále jen „správní orgán prvního stupně“), rozhodnutím ze dne 2. 11. 2017, č. j. SPU 434874/2017, rozhodl o určení hranic pozemků v obvodu jednoduchých pozemkových úprav pro rekonstrukci přídelů v katastrálním území Vyklantice, podle § 13 odst. 3 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku.

[2] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), který ji shora označeným rozsudkem zamítl.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností.

[5] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 13. 1. 2021, č. j. 4 As 409/2020 – 13, vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

[6] Uvedené usnesení kasačního soudu bylo doručeno do vlastních rukou stěžovatele dne 26. 1. 2021 (viz doručenka na čl. 14 spisu Nejvyššího správního soudu). Kasačním soudem stanovená patnáctidenní lhůta k úhradě soudního poplatku tedy počala stěžovateli plynout

dne 27. 1. 2021 a uplynula dne 10. 2. 2021 (středa). Stěžovatel však ve stanovené lhůtě soudní poplatek neuhradil.

[7] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), který v § 9 odst. 1 stanoví, že *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.*

[8] Jelikož stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[9] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. února 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu